

بودن اظهار مودی حق مطالبه اصل و جریمه موصوف را دارند لذا پرونده‌های در دست رسیدگی در خصوص درآمد مشمول مالیات و سایر ارتباط موضوعی با مورد ابطال شده نداشته و پرونده در خصوص اعطای معافیت ماده ۵۷ مراحل ابطال شده را طی نموده است و به دلیل عدم امکان فرصت به مودی جهت ارسال اظهارنامه سنوات قبل طی دادنامه موصوف حکم نظریه معاونت حقوقی پیشگیری و پژوهش دیوان عدالت اداری در مورد فوق امکان‌پذیر نمی‌باشد.

ثالثاً؛ چنانچه اجرای رأی دیوان مستند به نظریه فوق شده عملاً با توجه به باز بودن انتهای ابراز مودی مبنی بر عدم وجود درآمد در سال موصوف تا زمان اثبات خلاف واقع بودن اظهار مودی کلیه اظهارنامه‌های اخذ شده از مودیان فعلاً در حالت عدم قطعیت می‌باشد و صدور برگ قطعی با توجه به انتهای متن ماده «در صورتی که ثابت شود اظهار نامه مودی خلاف واقع است مالیات متعلق به اضافه یک برابر آن به عنوان جریمه وصول خواهد شد» عملاً حکایت از قطعیت و ختم پرونده نیست. لذا استناد به نظریه فوق در مورد بخشی از مودیان اجحاف به ایشان می‌باشد.

متن مقررده مورد شکایت به شرح زیر است:

" جناب آقای شریفی

مدیرکل محترم امور مالیاتی استان آذربایجان شرقی

با سلام و احترام

بارگشت به نامه شماره ۱۰۵/۳۰۰/۲۷۳۲/۷۰ د. ۲۷/۱۲/۱۳۹۹ در خصوص «ابهامات مطروحه پیرامون معمرات ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم» به آگاهی می‌رساند:

بر اساس نظریه شماره ۲۱/۷/۱۳۹۷ - ۳۰۰/۲۳۳/۲۳۰/۹۰۰۰ معاون حقوقی، پیشگیری و پژوهش دیوان عدالت اداری در خصوص چگونگی اثر آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری بر پرونده‌های مطرح در مراحل حسابرسی، تشخیص و دادرسی مالیاتی که مراتب طی بخشنامه شماره ۱۱۵/۹۷/۲۳۰ - ۱۴/۸/۱۳۹۷ ابلاغ گردیده چنانچه حسابرسی یا رسیدگی به اعتراض مالیاتی قطعی و در زمان حاکمیت مصوبه سابق تمام مراحل قانونی را طی کرده باشد مشمول رأی هیأت عمومی دیوان نیست و باید برابر مصوبه سابق عمل گردد. لیکن چنانچه مراحل حسابرسی و رسیدگی به اعتراض مالیاتی پایان نافته باشد و پرونده در جریان باشد استناد به مصوبه سابق که به موجب رأی هیأت عمومی دیوان باطل گردیده است فاقد وجاهت قانونی است. بدیهی است اجرای این بند بایستی با رعایت سایر مقررات صورت پذیرد. بنابراین با عنایت به موارد فوق معافیت مالیاتی موضوع ماده ۵۷ قانون موصوف با رعایت قوانین و مقررات مربوطه صرفاً در خصوص مودیانی که اظهارنامه موضوع ماده احیرالذکر را در موعد مقرر قانونی تسلیم نموده‌اند قابل اعمال می‌باشد ."

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیرکل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی سازمان امور مالیاتی به موجب لایحه شماره ۴۷۳۳۲/۲۱۲/ص - ۴/۵/۱۴۰۰ توضیح داده است که:

" ۱- نامه مورد شکایت در پاسخ به استعلام اداره امور مالیاتی استان آذربایجان شرقی تهیه گردیده و چگونگی مراحل دادرسی مالیاتی را بیان کرده است، از این روی بخشنامه تلقی نمی‌شود تا قابلیت رسیدگی و ابطال را وفق مفاد بند ۱ ماده ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری داشته باشد.

۲- استناد دفتر فنی و مدیریت ریسک مالیاتی در پاسخ به استعلام اداره امور مالیاتی نظریه کمیسیون اقتصادی، اراضی و شهرسازی وقت دیوان عدالت اداری بوده که به موجب نامه شماره ۳۰۰/۲۳۳/۲۳۰/۹۰۰۰ - ۲۱/۷/۱۳۹۷ معاون حقوقی، پیشگیری و پژوهش دیوان عدالت اداری به سازمان امور مالیاتی واصل گردیده و چگونگی اثر آراء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری را در پرونده‌های مطرح در مراحل حسابرسی، تشخیص و دادرسی مالیاتی بیان کرده است. لذا دفتر یاد شده صرفاً آنچه کمیسیون یاد شده درباره اثر ابطال آراء دیوان اظهار نموده را بیان کرده و خروج موضوعی از نظریه مذکور نداشته است. علیهذا با عنایت به موارد پیش گفته خواسته مشارالیه فاقد وجاهت قانونی است تقاضای رسیدگی و رد شکایت شاکی را دارد."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۲۳/۹/۱۴۰۰ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رای هیأت عمومی

با عنایت به اینکه اقدامات مودیان در خصوص چگونگی تسلیم اظهارنامه موضوع ماده ۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم براساس مفاد بخشنامه شماره ۱۲۵۳۰ - ۲۷/۷/۱۳۸۴ سازمان امور مالیاتی صورت گرفته و این بخشنامه به موجب دادنامه شماره ۱۸۰۵ - ۱۸۰۴ مورخ ۱۸/۱۱/۱۳۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ابطال شده و حکم مقرر در ماده ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری نیز درخصوص تسری اثر ابطال به رمان صدور مقررده نسبت به آن اعمال نشده است، بنابراین تا قبل از تاریخ صدور رأی مذکور اظهارنامه‌هایی که در راستای اجرای بخشنامه صدرالاشاره تسلیم شده‌اند (اعم از آنکه رسیدگی مالیاتی نسبت به آنها به عمل آمده یا نیامده باشد) از شمول مفاد رأی شماره ۱۸۰۵ - ۱۸۰۴ مورخ ۱۸/۱۱/۱۳۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری خارج هستند و قابل تسری دانستن مفاد رأی مذکور هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نسبت به اظهارنامه‌های تسلیمی در دوره زمانی قبل از صدور این رأی که روند رسیدگی مالیاتی نسبت به آنها به اتمام نرسیده است، با توجه به اینکه برمبنای ماده ۱۹۲ قانون مالیاتهای مستقیم منجر به تحمیل جریمه غیرقابل بخشش به مودیان خواهد شد، با منای اصلی وضع ماده ۵۷ قانون یادشده که حمایت از مودیان است، معایرت دارد و بنابراین بند ۲ دستورالعمل شماره ۲۳۳/۵۴۰۸ - ۵/۲/۱۴۰۰ سازمان امور مالیاتی کشور که منضم این حکم است، خلاف قانون و خارج از حدود اختیار بوده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود .

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - حکمتعلی مظفری

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

آرای هیات عمومی دیوان عدالت اداری
مرجع تصویب: هیات عمومی دیوان عدالت اداری
شماره ویژه نامه: ۱۵۰۰

یکشنبه، ۳ بهمن ۱۴۰۰

سال هفتاد و هفت شماره ۲۲۳۸۷

رای شماره ۲۵۴۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲/د - ۵/۲/۱۴۰۰ سازمان امور مالیاتی کشور در خصوص تسری رای شماره ۱۸۰۴-۱۸۰۵ مورخ ۱۸/۱۱/۱۳۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نسبت به اظهارنامه‌های تسلیمی در دوره زمانی قبل از صدور این رای که روند رسیدگی مالیاتی

۱۸/۱۰/۱۴۰۰

شماره ۰۰۰۱۱۷۸

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۴۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۳۵۴۳ مورخ ۲۳/۹/۱۴۰۰ با موضوع: «بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲/د - ۵/۲/۱۴۰۰ سازمان امور مالیاتی کشور در خصوص تسری رای شماره ۱۸۰۴-۱۸۰۵ مورخ ۱۸/۱۱/۱۳۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نسبت به اظهارنامه‌های تسلیمی در دوره زمانی قبل از صدور این رای که روند رسیدگی مالیاتی نسبت به آنها به اتمام نرسیده است به لحاظ اینکه بر مبنای ماده ۱۹۲ قانون مالیاتهای مستقیم منجر به تحمل جریمه غیرقابل بخشش به مؤدیان خواهد شد با مبنای اصلی وضع ماده ۵۷ قانون یادشده که حمایت از مؤدیان است معیار است در نتیجه ابطال شد.» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - بدالله اسمعیلی‌فرد

تاریخ دادنامه: ۲۳/۹/۱۴۰۰ شماره دادنامه: ۲۵۴۳ شماره پرونده: ۰۰۰۱۱۷۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکای: آقای ضیاءالدین موسوی جراحی

موضوع شکایت و حواسته: ابطال بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲/د - ۵/۲/۱۴۰۰ سازمان امور مالیاتی کشور

گردش کار: شکای به موجب دادخواستی ابطال بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲/د - ۵/۲/۱۴۰۰ سازمان امور مالیاتی کشور را حواستار شده و در جهت تبیین حواسته اعلام کرده است که:

" معاونت دفتر فنی و حقوقی در بند ۲ دستورالعمل شماره ۵۴۰۸/۲۳۲/د - ۵/۲/۱۴۰۰ به استناد نظریه شماره ۲۰۰/۲۳۲/۲۳۰/۹۰۰۰ - ۲۱/۷/۱۳۹۷ معاون حقوقی، پشتیبانی و پژوهش دیوان عدالت اداری اعطای معافیت ماده ۵۷ را به مودیانی که در مراحل حساسرسی یا رسیدگی می‌باشند فاقد وجاهت قانونی دانسته ضمن اعتراض به عرض آن مقام قضایی می‌رساند: در دادنامه شماره ۱۸۰۴-۱۸۰۵ مورخ ۱۸/۱۱/۱۳۹۹ بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۲۷/۷/۱۳۸۴ رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور که بر اساس آن اعلام شده است که برای تسلیم اظهارنامه موضوع ماده ۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم موعدی تعیین نشده، معیار با ماده ۸۰ قانون مالیاتهای مستقیم و خارج از اختیار شناخته شده و نظر به اینکه در رای مذکور موجبات خلاف شرع بودن بخشنامه موجود نمی‌باشد لذا اثر ابطال مصوبه از تاریخ صدور رای می‌باشد و با توجه به گذشت مهلت تسلیم اظهارنامه‌های عملکرد ۱۳۹۸ به قبل عملاً امکان تسری رای برمودیان مشمول عملکرد ۱۳۹۹ به بعد بوده و مودیان سنوات قبل نسبت به اجرای دادنامه امکان احقاق حق ندارند. همچنین نظر به اینکه به موجب ماده ۵۰ آیین‌نامه ماده ۲۱۹ قانون مالیاتهای مستقیم در اجرای مقررات ماده ۲۱۹ قانون کلیه بخشنامه‌ها، دستورالعملها و رویه‌های اجرایی که توسط سازمان جهت اجرای قانون مقرر می‌شود برای کلیه واحدهای تابعه سازمان، مأموران مالیاتی و مودیان لازم‌الاتباع بوده و مودیان تا تاریخ ابلاغ دادنامه موصوف نایع دستورالعمل‌های سازمان بوده و به دلیل این تابعیت محدودیتی در ابراز شمولیت ماده ۵۷ نداشته‌اند، لذا موارد ذیل در نقض بند ۲ دستورالعمل موصوفه به استحصار می‌رسد.

اولاً: با توجه به عدم ذکر صریح موعد در تسلیم اظهارنامه در ماده ۵۷ در قانون مالیاتهای مستقیم و تأکید سازمان امور مالیاتی بر تسلیم فرم اظهارنامه بدون محدودیت موعد و تطویل رسیدگی توسط سازمان امور مالیاتی عدم پذیرش ابراز مودی در مواعد بعد از اظهارنامه و در مراحل رسیدگی موجبات تضییع حقوق مودیانی را می‌نماید که در زمان خود از قوانین و بخشنامه‌های مذکور تابعیت نموده‌اند لیکن به دلیل عدم قطعیت مشمول دستورالعمل جدید تشخیص داده شده و از معافیت حقه محروم شده‌اند.

ثانیاً: مراحل رسیدگی به درآمد مشمول مالیات پرونده مستعجلات فارغ از بحث وجود یا عدم وجود درآمد مذکور در ماده ۵۷ قانون مالیاتهای مستقیم بوده و عملاً در قانون مالیاتهای مستقیم حقوقی بر رسیدگی به ماده ۵۷ در مراحل رسیدگی به درآمد مشمول مالیات قبل از اثبات خلاف واقع بودن اظهار مودی ایحاد نشده و در خصوص ماده ۵۷ فقط ادارات امور مالیاتی در صورت اثبات خلاف واقع

(سال تولید، پشتیبانی ها، مانع زدایی ها)

روسای محترم اتاق های اصناف سراسر کشور

موضوع: روند رسیدگی مالیاتی بر مبنای وضع ماده (۵۷) ق.م.م و حمایت از مودیان

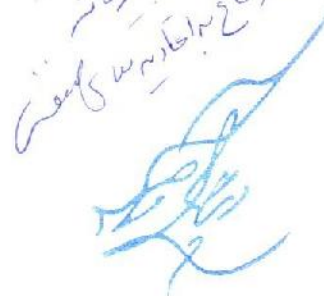
سلام علیکم

احتراماً، به پیوست تصویر دادنامه شماره ۲۵۴۳ مورخ ۱۴۰۰/۹/۲۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با این موضوع که، اظهارنامه های تسلیمی به سازمان امور مالیاتی در دوره زمانی قبل از صدور این رای که روند رسیدگی مالیاتی به آنها به اتمام نرسیده است به لحاظ اینکه بر مبنای ماده (۱۹۲) قانون مالیات های مستقیم منجر به تحمیل جریمه غیر قابل بخشش به مودیان خواهد شد جهت بهره برداری ارسال می گردد. خواهشمند است مراتب را به نحو شایسته به کلیه اتحادیه ها و کارفرمایان صنفی اطلاع رسانی فرمایند.

سعید همبینی

سید سقایی
رئیس هیأت مدیره
اتاق اصناف سراسر کشور

رونوشت:

- جناب آقای مجتبابی دبیرکل محترم اتاق اصناف ایران جهت اطلاع
- جناب آقای جعفریان مشاور محترم امور مالیاتی اتاق اصناف ایران جهت اطلاع و پیگیری
- جناب آقای دکتر رستگار مشاور محترم مالیاتی اتاق اصناف ایران جهت اطلاع
- جناب آقای صوفی معاون محترم امور حقوقی اتاق اصناف ایران جهت اطلاع
- جناب آقای سقایی معاون محترم برنامه ریزی و اقتصادی اتاق اصناف ایران جهت اطلاع
- جناب آقای فضلی مدیر محترم روابط عمومی اتاق اصناف ایران جهت اطلاع رسانی

دفتر کار اتاق اصناف سراسر کشور
شماره: ۱۲۱/۷۸۸۰
تاریخ: ۱۴۰۰/۱۱/۱۹
ارجاع: